

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/28/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119209817
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5119209817.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto 811 07, IČO: 35 831 154, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom R. XX, P., proti žalovanej: N. Q., nar. XX.XX.XXXX, T. XXXX/X, O., právne zastúpenej spoločnosťou ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Ján Segeč s.r.o. so sídlom Skuteckého 26, Banská Bystrica, IČO: 47 258 039, o zaplatenie 2.162,05 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina z 10. decembra 2020, sp. zn. 14Csp/70/2019-109, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi **p r i z n á v a** proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 2.162,05 eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania od 30.1.2017 do zaplatenia (výrok I.). Žalobcovi v zmysle § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok II.). Vykonaným dokazovaním zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou Comsumer finance Holding a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok (ďalej CFH) a žalovanou bola dňa 11.2.2014 uzatvorená „Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky“, na základe ktorej veriteľ sa zaviazal poskytnúť spotrebiteľský úver vo výške 3.000 eur, pri úrokovej sadzbe 32%, RPMN 32%, s priemernou RPMN 21,09%. Žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnutý úver v 60 splátkach po 93,56 eur mesačne. Celková čiastka predstavovala na vrátenie 5.613,60 eur, celkové náklady spotrebiteľa predstavovali 2.613,60 eur. Termín konečnej splatnosti bol určený na 2/2019, podľa článku 6 ods. 2 zmluvy splatnosti splátok bola stanovená v 20. deň v mesiaci. Súd v rámci povinnosti stanovených v spotrebiteľskom konaní so slabšou stranou a v spojení s námietkami ich existencie, vykonal kontrolu existencie neprijateľných zmluvných podmienok, pričom nezistil, že by zmluva nebola vyhotovená v písomnej forme a že by obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky. Žalobkyňa síce neprijateľné zmluvné podmienky tvrdila, avšak špecifikovala len neprijateľnosť dohody o zmluvnej pokute a prehlásenie o oboznámení sa s obchodnými podmienkami. Tieto označila len všeobecným spôsobom, pričom nezistil, že by niektoré ustanovenia spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach. Vykonal taktiež kontrolu naplnenia materiálnych náležitostí zmluvy v súlade s ustanovením § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., pričom nezistil, že by v zmluve tieto absentovali. Na základe vykonaného dokazovania nebolo preukázané tvrdenie žalovanej, že by zo strany veriteľa došlo k porušeniu povinnosti podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. v platnom znení ku dňu uzatvorenia zmluvy. Vo vzťahu k naplneniu týchto podmienok žalovaná v zmluve uviedla zamestnávateľa, príjem, mzdu na účet, predložením výpisu z účtu, 0 vyživovaných osôb, celkovú výšku mesačných splátok 100,- eur, dĺžku v zamestnaní a dĺžku predchádzajúceho zamestnania, priemerný

mesačný príjem. Na základe dokazovania nebolo zistené a najmä žalobkyňa nepreukázala, že by pred uzavretím zmluvy mala záväzky, ktoré by jej znemožňovali riadne splácať poskytnutý spotrebiteľský úver, ktoré by bolo možné zistiť z verejného registra. Lustráciou zistil, že voči žalovanej bol žalobcom vedený spor na súde prvej inštancie pod sp. zn. 42Csp/103/2019 o vrátenie poskytnutého úveru, avšak uvedený úver bol prijatý až na základe nasledujúcej zmluvy zo dňa 14.5.2014. Žalovaná teda nepreukázala, že by už v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere nebola schopná splácať záväzky a zo strany veriteľa išlo pri posudzovaní jej schopnosti plniť si záväzky zo zmluvy o nedbalosť. Tiež nepreukázala skutočnosť, že by prípadným zamlčaním záväzkov nekonala v rozpore s dobrými mravmi alebo nedošlo z jej strany k prípadnému zneužitiu práva. Pokiaľ žalovaná poukázala na ňou predložený výpis z účtu a výdavky, práve takéto správanie je možné predpokladať, pretože spotrebiteľský úver od nebankovej spoločnosti si nepožadujú klienti, ktorí majú prebytok aktív, ale práve dlžníci, ktorí majú záväzky alebo nižší úver, následkom čoho im banky odmietajú poskytnúť krátkodobý úver, či kontokorent, alebo iný typ úveru. Poukazuje aj na skutočnosť, že ani prípadné porušenie povinnosti zo strany veriteľa nedosahuje hrubé porušenie povinnosti. Aj keby dospel k záveru, že žalobca nebol oprávnený žiadať predčasnú splatnosť úveru, ktorú by bolo potrebné v konaní jednoznačne preukázať, nemalo to žiaden vplyv na uplatnený nárok, pretože úver bol splatný poslednou splátkou 20.2.2019. Keďže na základe uzavretej spotrebiteľskej zmluvy bolo povinnosťou žalovanej uhradiť poskytnutý úver vo výške 5.613,60 eur, z ktorej uhradila do rozhodnutia súdu sumu 2.873,16 eur, v rozdiel uplatnený nárok žalobou vo výške 2.162,05 eur s príslušným úrokom z omeškania, považoval za dôvodný.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná. Súd prvej inštancie nesprávne dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru, že by postupom právneho predchodcu žalobcu pred uzatvorením zmluvy o pôžičke zo dňa 11.2.2014 došlo k porušeniu jeho povinnosti podľa § 7 zákona 129/2010 Z.z. Už vo vyjadrení zo dňa 10.2.2020 poukázala na význam a obsah ustanovenia § 7 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., pričom za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úveru. Vychádzajúc z časti II. zmluvy - údaje klienta o zamestnaní a finančnej situácii je zrejmé, že právny predchodca žalobcu pri uzatvorení zmluvy zistil iba údaje o jej príjme a celkových mesačných splátkach. Vôbec nezisťoval, ani sa nad rámec uvedeného v zmluve, nikto pri uzavretí zmluvy sa nepýtal, či je vydatá/rozvedená/vdova, či žije vo vlastnej nehnuteľnosti, alebo v podnájme, aké sú jej mesačné výdavky a pod. Jej tvrdené údaje ani neboli nejako overované, ani ich nemusela preukazovať inými listinami (o príjme, dôchodku a pod.) a stačilo iba odovzdať kópiu jej občianskeho preukazu. Žalobca v zmysle § 151 CSP vyššie uvedené tvrdenia výslovne nepoprel, preto je ich potrebné považovať za nesporné. Žalobca predloženými listinnými dôkazmi nepreukázal, že právny predchodca žalobcu zisťoval jej príjem. V zmysle § 11 ods. 2 zákona 129/2010 Z.z. minimálne bez údajov o výdavkoch, údajov o výške príjmu nič nevypovedá o prípadnej schopnosti dlžníka splácať úver, nakoľko bez údajov o výdavkoch nemal právny predchodca žalobcu žiadnu relevantnú informáciu o tom, koľko finančných prostriedkov mala k dispozícii na prípadné splácanie ďalšieho úveru. Nestotožňuje sa s vyhodnotením skutkového stavu a záveru v bode 46 odôvodnenia rozsudku o jej povinnosti skutočnosti tvrdiť a preukázať, keďže z ničoho nevyplýva jej povinnosť uniesť dôkazné bremeno o prípadných ďalších záväzkoch existujúcich pred uzatvorením posudzovanej úverovej zmluvy. Žalobca sa k zisťovaniu jej výdavkov nevyjadril, jej tvrdenie o tom, že to neurobil, výslovne nepoprel. Nedostatočné odôvodnenie rozsudku v zmysle § 120 ods. 2 CSP je porušením ústavnoprávnej povinnosti súdu dostatočne odôvodniť súdne rozhodnutie vyplývajúcej z Dohovoru, Ústavy SR aj Listiny základných práv a slobôd. Žiadala rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť tak, že odvolací súd žalobu zamietne a žalobcu zaviazá zaplatiť jej trovy konania v plnom rozsahu; alternatívne žiadala rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi jeho právnym predchodcom a žalovanou spĺňa všetky náležitosti, v konaní preukázal, že pred uzavretím zmluvy skúmal bonitu žalovanej s odbornou starostlivosťou a v súlade s ustanovením § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. platným a účinným k 11.2.2014. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako správny potvrdiť.

4. Žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu (v tzv. replike) uviedla, že právny predchodca žalobcu porušil svoje predzmluvné povinnosti konať s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., z ktorého dôvodu je potrebné

poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. V konaní nebolo preukázané, že by klamala alebo uviedla nepravdivé údaje vo vzťahu k údajom, ktoré poskytla právny predchodca žalobcu na jeho žiadosť z dôvodu potreby posúdiť jej schopnosť splácať úver. Právny predchodca žalobcu mal aj v čase uzatvorenia zmluvy nahliadnuť do príslušnej databázy, z ktorej by získal informácie o záväzkoch spotrebiteľa, ich výške, o výške mesačných splátok a platobnej disciplíne spotrebiteľa, prípadne aj o tom, že spotrebiteľ žiadal o poskytnutie úveru iného veriteľa a tento úver mu odmietol poskytnúť.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas strana sporu (§ 362 ods. 1 CSP), v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktorý podľa § 387 ods. 1 CSP v celom rozsahu ako správny potvrdil.

6. Záver súdu prvej inštancie, ktorý na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nebola zistená a preukázaná existencia neprijateľných zmluvných podmienok v uzavretej spotrebiteľskej zmluve, že by zmluva neobsahovala náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. a že by zo strany právneho predchodcu ako veriteľa došlo k porušeniu povinnosti podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, na základe čoho by poskytnutý úver bolo dôvodné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 2 citovaného zákona, je správny.

7. Predmetom odvolacieho konania vychádzajúc z dôvodov odvolania žalovanej proti rozsudku súdu prvej inštancie, bolo posúdenie správnosti vyslovených skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie, či pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere na základe Zmluvy o poskytnutí ďalšej pôžičky zo dňa 11.2.2014 uzatvorenej medzi veriteľom CFH a žalovanou, došlo k porušeniu povinnosti veriteľa podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., na základe čoho by v zmysle § 11 ods. 2 citovaného zákona, poskytnutý úver bol považovaný za bezúročný a bez poplatkov.

8. Hodnotiac výsledky vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie odvolací súd vyvodil, že súd prvej inštancie, posudzujúc skutkové tvrdenia žalobcu na základe podanej žaloby a predložené listinné dôkazy a zároveň aj obranu žalovaného, správne dospel k záveru o dôvodnosti uplatneného nároku, pričom vyslovené právne závery vyjadrené najmä v bode 46. odôvodnenia rozsudku, je dôvodné považovať za konzistentné a vecne správne.

9. Vychádzajúc z citácie a obsahu § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v stave platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (11.2.2014), bolo povinnosťou veriteľa pred uzavretím zmluvy posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a to vzhľadom najmä na dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Je zrejmé z údajov uvádzaných v článku II. a článku III. predmetnej zmluvy, že v prípade žalovanej ako spotrebiteľa sa jednalo o osobu, ktorej priemerný mesačný čistý príjem predstavoval 800 eur mesačne, neuviedla žiadne vyživovacie povinnosti a celková výška jej mesačných splátok - výdavkov predstavovala sumu 100,- eur mesačne. Je potom potrebné súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie, že pokiaľ sa žalovanej veriteľom poskytoval úver vo výške 3.000,- eur s mesačnou splátkou 93,56 eur a termínom konečnej splatnosti 2/2019, nič nenasvedčovalo tomu, že by poskytnutý úver za daných podmienok nebola žalovaná schopná splácať. Pokiaľ žalovaná vo vyjadrení k žalobe, ako aj odvolaní proti rozsudku, opätovne poukázala na skutočnosti, ktoré mal právny predchodca žalobcu pred uzavretím zmluvy u nej skúmať, t.j. aké boli jej celkové mesačné výdavky a či je vydatá/rozvedená/vdova, či žije vo vlastnej nehnuteľnosti, alebo v podnájme, aké sú jej mesačné výdavky, ani z týchto tvrdení nevyplýva skutočnosť, že by za daných podmienok uzavretia spotrebiteľského úveru a uvádzaných príjmov a výdavkov v zmluve, nebola schopná spotrebiteľský úver splácať. Kontraproduktívne v tomto zmysle vyznieva správanie sa žalovanej po uzatvorení zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 11.2.2014, ktorá je predmetom tohto sporu, keď táto následne uzavrela ďalšiu spotrebiteľskú zmluvu z 14.5.2014, keď v rámci obrany v tomto konaní zároveň tvrdí, že už pri prvom uzavretí zmluvného vzťahu mohol mať veriteľ pochybnosti o tom, či je schopná splácať spotrebiteľský úver, a že dôsledne u nej tieto podmienky v zmysle § 7 a § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. neskúmal.

10. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností, odvolací súd zhodne so záverom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že pri uzatvorení zmluvného vzťahu na základe podmienok zákona č. 129/2010 Z.z. nedošlo zo strany právneho predchodcu žalobcu ako veriteľa k pochybeniu pri skúmaní podmienok

uvedených v § 7 ods. 1, 2 a § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie zodpovedá ustanoveniu § 220 CSP, keďže v ňom podrobne uviedol aké dokazovanie vo veci vykonal, že sa zaoberal skutkovými tvrdeniami žalobcu a obranou žalovanej, pričom svoje závery vo vzťahu k skutkovým zisteniam a vysloveným právnym záverom riadne odôvodnil, s ktorými odvolací súd v zmysle podmienok § 187 ods. 2 CSP plne stotožnil. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

12. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

13. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)